خبر

خشم مقامات صهیونیست از به‌رسمیت شناختن فلسطین توسط انگلیس

در پی به رسمیت شناختن کشور فلسطین توسط انگلیس، کانادا و استرالیا؛ مقامات رژیم صهیونیستی خشم خود را ابراز کرده و بر تحمیل حاکمیت این رژیم بر کرانه باختری تاکید کردند.

به گزارش ایسنا، وزارت خارجه رژیم صهیونیستی اعلام کرد: اقدام انگلیس در به رسمیت شناختن کشور فلسطین تنها پاداشی برای حماس است. این اقدام انگلیس با تشویق اخوان المسلمین در این کشور صورت گرفته است

وزارت خارجه رژیم صهیونیستی تصریح کرد: رهبران حماس خودشان علناً می‌گویند که به رسمیت شناختن فلسطین نتیجه مستقیم و ثمره کشتار هفتم اکتبر است.

در همین حال، بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر رژیم صهیونیستی اظهار کرد: من در سازمان ملل حقیقت «جنگ عادلانه‌مان» علیه قدرت‌های شر و دیدگاهمان نسبت به صلح واقعی که برخاسته از قدرت است، مطرح خواهم کرد.

نتانیاهو گفت: ما باید با سازمان ملل و تمامی جبهه‌های دیگر مقابله کنیم و ما باید در خصوص تبلیغات دروغین علیه ما دست به کار شویم.

نخست وزیر رژیم صهیونیستی اظهار کرد: درخواست‌ها برای تشکیل کشور فلسطین تهدیدی برای موجودیت ما است و جایزه غیرمنطقی برای تروریسم است.

همزمان، ایتامار بن گویر، وزیر امنیت داخلی رژیم صهیونیستی گفت: من پیشنهادی را برای اعمال حاکمیت اسرائیل بر کرانه باختری در نشست بعدی کابینه مطرح خواهم کرد.

بن گویر گفت: اقدام انگلیس، کانادا و استرالیا در به رسمیت شناختن کشور فلسطین یک پاداش برای قاتلان است و اقدامات متقابل فوری را می‌طلبد.

وی افزود: باید حاکمیت‌مان را هرچه سریعتر بر کرانه باختری اعمال کنیم و تشکیلات خودگردان را به صورت کامل نابود سازیم.

در همین خصوص، بتسلئیل اسموتریچ، وزیر دارایی رژیم صهیونیستی گفت: روزهایی که انگلیس و کشورهای دیگر آینده ما را تعیین می‌کردند و دوران قیمومیت به سر آمده است. پاسخ ما به اقدام آنها در به رسمیت شناختن فلسطین این است که حاکمیت‌مان را بر کرانه باختری اعمال می‌کنیم. زمان این امر فرا رسیده است و این مسئله اکنون در دستان نتانیاهو است.

اسموتریچ گفت: باید ایده احمقانه مبتنی بر تشکیل کشور فلسطین از دستور کار تا ابد ساقط شود.

میکی زوهار، وزیر فرهنگ و ورزش رژیم صهیونیستی نیز گفت: به رسمیت شناختن فلسطین بی‌معنی است و از آن بوی یهودستیزی و انزجار از اسرائیل بلند می‌شود.

وی گفت: تنها پاسخ به این اعلامیه احمقانه این است که حاکمیت اسرائیل بر کرانه باختری و غور اردن اعمال شود.

همزمان یائیر گولان، رئیس حزب دموکرات‌ها در اراضی اشغالی گفت: به رسمیت شناختن یک جانبه کشور فلسطین یک شکست دیپلماتیک خطرناک برای نتانیاهو و اسموتریچ و گامی ویرانگر برای امنیت اسرائیل است.

یائیر گولان افزود: به رسمیت شناختن کشور فلسطین نتیجه کوتاهی سیاسی نتانیاهو و مخالفت او با پایان جنگ و برتری دادن بر اشغالگری و الحاق است.

در همین خصوص، بنی گانتس، رئیس حزب «اردوگاه دولت» عنوان داشت: به رسمیت شناختن کشور فلسطین در پایان کار تنها منجر به تشویق حماس و طولانی شدن زمان جنگ و دور شدن احتمال‌های توافق و تبادل اسیران می‌شود.

بنی گانتس ادعا کرد: به رسمیت شناختن کشور فلسطین پیام حمایت آشکاری برای ایران و گروه‌های نیابتی آن است.

وی افزود: رهبران غربی پیش از هر اقدام دیگری، باید بیشترین فشار را بر حماس اعمال کنند تا قدرت را کنار بگذارد و اسیران را بازگرداند.

گادی آیزنکوت، رئیس پیشین ستاد ارتش رژیم صهیونیستی نیز گفت: به رسمیت شناختن کشور فلسطین نتیجه شکست و فروپاشی سیاسی شدید کابینه و نتانیاهو است.

حضور مسعود پزشکیان در نیویورک می تواند به نقطه عطفی منجر شود؟

فرصت مقابله با تحریم‌ها در وقت اضافه

گروه سیاست خارجی- روز سه شنبه مسعود پزشکیان به آمریکا می رود تا در مجمع عمومی سازمان ملل شرکت کند. این در حالی است که ۵ مهرماه موعد فعال شدن تحریم های سازمان ملل است. فارغ از نتایج و تاثیرات واقعی و روانی این موضوع به نظر می رسد این سفر می تواند همچون وقت اضافه فوتبال بازی را جور دیگری رقم بزند.

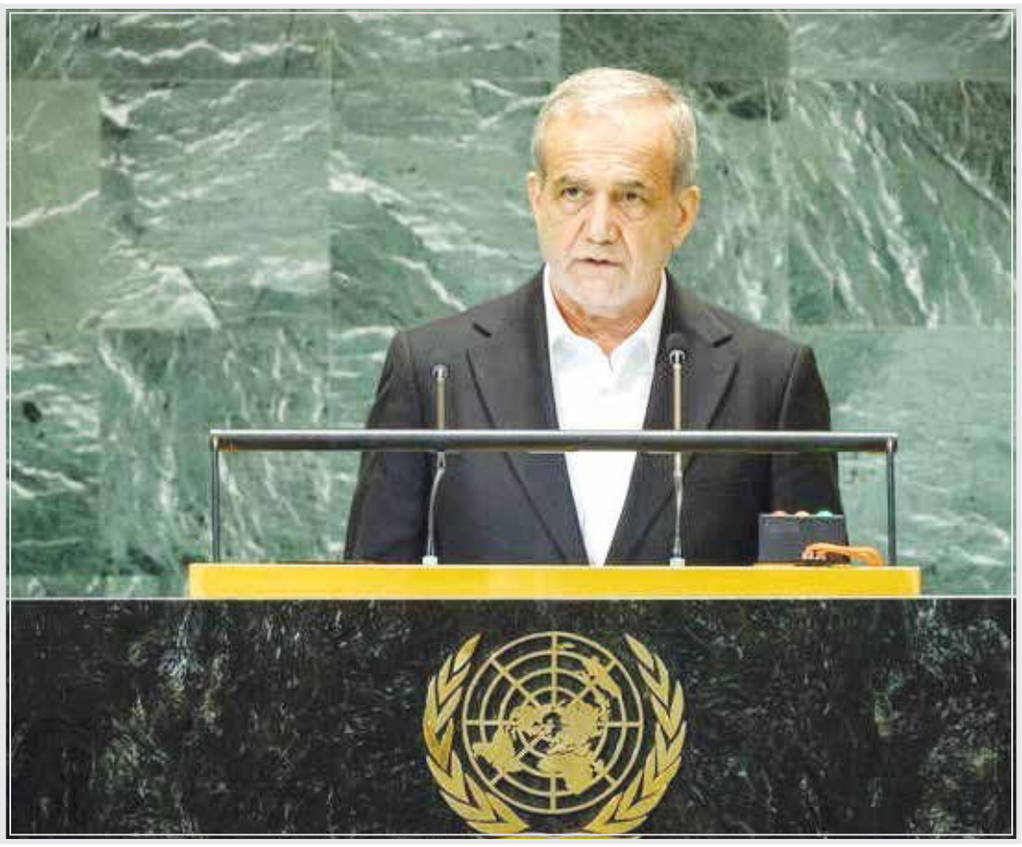

اگر تصمیم نظام بر این است که از اسنپ‌بک و بازگشت قطعنامه‌ها جلوگیری کند؛ باید رئیس‌جمهور با یک بسته پیشنهادی مشخص، جامع و مبتنی بر شناخت کامل پیامدها به نیویورک برود

فعالسازی مکانیسم حل و فصل اختلافات در برجام، با کارشکنی سه کشور اروپایی حاضر در این توافق یکی از مهمترین چالش‌ها و اختلافات ایران با غرب را رقم زده است. قطعنامه تمدید لغو تحریم‌های ایران روز جمعه ۲۸ شهریور در شورای امنیت رای نیاورد و بر اساس قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت اگر تا پنج مهر سال جاری (۲۶ سپتامبر) روند رویدادها تغییر محسوسی نداشته باشد، قطعنامه‌های شورای امنیت که بین سال‌های ۸۵ تا ۸۹ علیه ایران صادر شده، بار دیگر بازخواهد گشت. این میان شرایط همکاری ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، روابط با اروپا و نحوه اجرایی شدن این قطعنامه از مهمترین محورهایی است که در تحلیل‌ها مورد توجه قرار گرفته‌است.

در همین زمینه «بهزاد احمدی» استاد دانشگاه تهران و تحلیلگر مسائل بین‌الملل به ایرنا می گوید: نباید فراموش کرد که کشور در توافق برجام تعهداتی پذیرفت و هزینه‌هایی پرداخت که اکنون دوباره موضوعیت یافته و ما را به نقطه آغاز بازگردانده است. بهتر آن بود که در چند سال گذشته با درک بهتر از وضعیت، پیامدهای موضوع، و چشم انداز کار اجازه نمی‌دادیم به این نقطه برسیم. در حال حاضر باید هوشمندانه عمل کنیم و روابط با اروپا را از منظر مدیریت تخاصم پیش ببریم؛ یعنی از تشدید شرایط و ایجاد بحران جلوگیری کنیم. قطع همکاری با آژانس یا محدودسازی ارتباط با آن و بستن تنگه هرمز الزاما به معنای قاطعیت نیست و می تواند پیامدهای متعدد و گاه سنگینی داشته باشد. قاطعیت واقعی در هوشمندی است با شناخت دقیق منافع ملی، فهم درست اقتضائات زمان، و کاربست یک دیپلماسی فعال با بده‌بستان‌های مناسب و واقع‌گرایی محض.

احمدی درباره مخاطرات و تبعات خروج از NPT به عنوان یکی از گزاره‌هایی که در واکنش به اقدام اروپا از سوی برخی اعلام می‌شود؛ گفت: پیامدهای چنین اقدامی فراتر و سنگین‌تر از مواردی است که به عنوان توجیه آن مطرح می‌شود. خروج از NPT بحث ها و فرایندهای حقوقی مفصل و پیچیده ای دارد و پیام ساده آن، تغییر دکترین هسته ای ایران است؛ برداشت جهانی این می‌تواند باشد که ایران به بمب دست یافته یا خواهد یافت حال آنکه در واقعیت چنین اتفاقی رخ نداده است. این پیام در کنار واکنش شدید غرب، واکنش روسیه و چین را هم در پی خواهد داشت.

وی ادامه داد: روسیه و چین به عنوان مهمترین حامیان ما در سازمان ملل، همواره در پی حفظ نظم فعلی بین‌المللی و نقش کلیدی و محوری سازمان ملل به عنوان دو قدرت کلیدی دارای حق وتو هستند. اگر قرار باشد نرم‌ها، استانداردها و سازمان‌های بین‌المللی یا رژیم‌هایی که برای نگهداشتن این نظم ایجاد شده‌اند، کنار گذاشته شود، به نظر من واکنش این کشورها را هم در پی خواهد داشت. خروج از NPT اقدامی است که باید درباره آن دقیق فکر شود؛ حتی به استفاده ابزاری از آن برای تهدید اروپا و آمریکا هم باید به دقت اندیشید.

از فرصت محدود حضور در سازمان ملل باید به‌عنوان یک «زمان طلایی» بهره گرفت

تحلیلگر مسائل بین‌الملل در پاسخ به این سوال که از فرصت حضور رئیس‌جمهور در مجمع عمومی سازمان ملل چگونه باید استفاده کرد، گفت: مهمترین موضوع در این شرایط رسیدن به درک درستی از بازگشت قطعنامه‌هاست. در این زمینه نگاه به اسنپ‌بک نباید صرفاً به معنای بازگشت تحریم‌ها تحلیل شود، بلکه باید با نگاه خطر بازگشت به ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد به‌عنوان تهدیدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی به آن نگریست؛ موضوعی که می‌تواند بهانه خوبی به اروپا و آمریکا یا اسرائیل برای تشدید فشارها یا ماجراجویی علیه ایران بدهد. چنین وضعیتی برای کشور نه صرفا از منظر اقتصادی بلکه از منظر روانی، سیاسی، و امنیتی پیامدهای متعددی دارد و برای جلوگیری از آن باید از انگاره تحریم صرف بیرون آمده و به این بیاندیشیم که مانع چنین اتفاقی شویم. بنابراین لازم است ایران یک ابتکار دیپلماتیک داشته باشد و فعال عمل کرده و از این فرصت محدود به‌عنوان یک «زمان طلایی» بهره گیرد.

احمدی افزود: اگر تصمیم نظام بر این است که از اسنپ‌بک و بازگشت قطعنامه‌ها جلوگیری کند؛ باید رئیس‌جمهور با یک بسته پیشنهادی مشخص، جامع و مبتنی بر شناخت کامل پیامدها به نیویورک برود؛ صرف رایزنی و مذاکره برای مذاکره یا تکرار مواضع گذشته کافی نیست. داشتن طرح عملی و پویا و کنش‌مندانه شرط موفقیت است و اینکه چنین طرحی چه باید باشد، چه ابعادی داشته باشد و سقف و کف آن چیست، باید از سوی دولت و بدنه‌ای که به آمارها و داده‌های کشور و جامعه آگاهی و دسترسی دارند تعیین شده و چنین بسته‌ای آماده شود.

وی درباره میزان اجرایی شدن تحریم‌ها و قطعنامه‌ها علیه ایران از سوی چین و روسیه گفت: درباره این موضوع دو نکته وجود دارد؛ نخست آن‌که در سال‌هایی که ما ذیل همان قطعنامه‌ها بودیم، چین و روسیه علناً اعلام نمی‌کردند قطعنامه‌ها را قبول ندارند. دوم آن‌که چین و روسیه ارزش و کارکرد سازمان ملل یا رژیم منع گسترش تسلیحات هسته‌ای را نفی نمی‌کنند چون ارزش و اعتبار خود را زیر سوال می‌برند. آنها به‌دلیل منافع خود تمایل دارند نظم بین‌المللی و نهادهایش حفظ شود. باید توجه داشت که عاملی که در حال تضعیف سازمان ملل است، بیشتر خود آمریکا است و طبیعتاً چین و روسیه تمایل ندارند پیرو آن مسیر شوند.

شخص آقای پزشکیان باید حتماً با پیشنهاد یک بسته کنش‌مند، ابتکار عمل دیپلماتیک را در دست بگیرند

احمدی ادامه داد: این‌که اما آیا چین و روسیه قطعنامه‌ها را به شدت و حدت غرب اجرا می‌کنند یا نه موضوع دیگری است، این دو کشور از ایران حمایت می‌کنند و طبعا میزان اجرای آن فرق خواهد داشت اما نباید حمایت آنها را به‌عنوان عامل تسلی‌بخش تلقی کنیم که همه پیامدها را بی‌اثر می‌سازد. اگر ایران به وضعیتی بازگردد که ذیل فصل هفتم منشور قرار گیرد، کمیته‌ای تشکیل خواهد شد که کشورها باید به آن گزارش دهند.

وی با اشاره به اینکه ابعاد روانی و اجتماعی تحریم‌ها فراتر از آثار مستقیم اقتصادی است؛ گفت: این ابعاد نه‌تنها بر مردم ایران اثر می‌گذارد، بلکه شرکای تجاری ایران را نیز متاثر می‌کند. حتی شرکت‌هایی که هم‌اکنون با ایران همکاری می‌کنند، در صورت احساس بازگشت به ذیل فصل هفتم و نبودنِ درک حقوقی کامل از شرایط آینده، ممکن است فعالیت خود را متوقف کنند؛ این توقف فعالیت این شرکت‌ها و بازگشت مجدد آن‌ها هزینه‌های اضافی برای ایران در پی دارد. از نظر اقتصادی، این می‌تواند با افزایش تورم نسبی همراه باشد. به‌طور خلاصه، تأثیرات روانی بر شرکای بین‌المللی کار کردن با ایران را دشوار می‌سازد و در داخل نیز اثرات روانی (که گاهی قوی‌تر از بعد واقعی‌اند) قابل مشاهده است.

احمدی در پایان تصریح کرد: بنابراین دولت و شخص آقای پزشکیان باید حتماً با پیشنهاد یک بسته ابتکاری و کنش‌مند، ابتکار عمل دیپلماتیک را در دست بگیرند. مذاکره‌های دولت تاکنون نتیجه‌ای نداشته‌اند و تاخیرِ بیشتر به‌خودی‌خود راه‌حل نیست، ممکن است هدف از این سیاست آماده‌سازی‌های نظامی یا هدف مشخص دیگری باشد؛ اما با توجه به شرایط موجود، بهترین راه جلوگیری از وقوع اسنپ‌بک و بازگشت تحریم‌ها و ممانعت از افزایش تنش است.

«پزشکیان» اگر تأییداتی اخذ کند، می‌تواند با ترامپ در نیویورک دیدار مستقیم و بی‌واسطه کند

در شرایطی که بناست تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل از سر گرفته شود، حالا بحث راه‌حلی تازه در عرصه سیاست خارجی مطرح است؛ راهی که هیچ وقت پیش از آن در تاریخ بعد از انقلاب امتحان نشده است و آن گفت‌وگوی مستقیم دو رئیس‌جمهور ایران و آمریکاست. آیا چنین ایده‌ای از منظر واقعیت سیاسی شدنی است؟

محمد عطریانفر، فعال سیاسی، درباره این موضوع به «انتخاب» گفت: «من بر این باورم تا زمانی که نظام سیاسی به پایداری خود و به خدمت به مردم می‌اندیشد، نه سیاست‌های دفاعی را کنار می‌گذارد و نه امر دیپلماسی را تعطیل می‌کند. دیپلماسی و دفاع دو روی یک سکه‌اند و هر کدام کارکرد خود را دارند. اینکه برخی این دو را در برابر هم قرار می‌دهند اشتباه است و کشور هیچ‌وقت بی‌نیاز از امر دفاع و حفظ امنیت ملی با استفاده از ابزار سیاست خارجی نخواهد شد. پس هیچ وقت دیپلماسی و دفاع تعطیل نمی‌شود؛ حتی در سخت‌ترین شرایط و همه باید مشوق کارگزاران نظام برای ادامه گفت‌وگوهای دیپلماتیک و از آن سو حامی اقدامات دفاعی برای کوتاه‌کردن دست دشمن از سرزمین‌مان باشیم.»

او ادامه داد: «واقعیت این است که باید به همه کارگزاران کشور تذکر بدهیم بدهیم که باید واقع‌بین باشند و هیچ مسئله‌ای را ساده‌سازی نکنند. با ساده‌سازی مسائل هیچ مشکلی حل نمی‌شود. کارگزاران کشور باید به وظایف و مأموریت‌های خود در عرصه سیاست خارجی عمل کنند و تصور نکنند که امر مذاکره تعطیل شده است.»

این فعال سیاسی همچنین بیان کرد: «در ابتدای کار دولت آقای پزشکیان توافقی شد بر اینکه محور امور رهبری باشند و سیاست‌های ایشان راهنمای عملکرد دولت باشد. با این وصف هر تصمیم بزرگی با تدابیر ایشان همراه است و اگر بنا باشد آقای پزشکیان نقطه عطفی در سنت مذاکراتی با غرب بنا گذارد و تدبیری تازه به خرج دهد باید تأیید رهبری را داشته باشد و اگر تأییداتی در حوزه مذاکره اخذ کند در آن صورت می‌تواند حتی با آقای ترامپ هم دیدار مستقیم و بی‌واسطه داشته باشد و از این فرصت برای منافع کشور بهره ببرد. آمریکا هم متوجه می‌شود که مذاکره آقای پزشکیان با ترامپ با تأیید رهبر انقلاب بوده است و چنین مذاکره‌ای می‌تواند راهگشا باشد».

عطریانفر در پایان گفت: «به هر حال چالش‌های ما با دنیا باقی است و تمام‌شدنی نیست و اگر حتی به توافقی هم برسیم همه مسائل حل نمی‌شود اما باید در مسیر اعتمادسازی قدم برداریم. حتی اگر مکانیزم ماشه فعال و تحریم‌های شورای امنیت از سر گرفته شود هم نباید گوشه‌نشین شویم و عزا بگیریم. باز هم می‌شود راه‌های دیپلماتیک را پیدا کرد؛ زمانیکه تأثیر بازگشت تحریم‌های شورای امنیت بیش از تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا بر اقتصاد ایران نیست اما تأثیرات حقوقی، بین‌المللی و اجتماعی دارد که باید با تعدیل سیاست‌های‌مان آثارش را کم کنیم».

حمایت شرقی از ایران

نگرانی غرب از تغییر توازن‌های ژئوپولیتیک

یک مرکز مطالعاتی در گزارشی تازه، به ابعاد حمایت چین و پاکستان از ایران در جریان جنگ ۱۲ روزه با رژیم صهیونیستی پرداخته و اعلام کرده است که این همگرایی شرقی می‌تواند به بازترسیم نقشه ژئوپولیتیک منطقه‌ای و جهانی بینجامد؛ موضوعی که نگرانی غرب را در پی داشته است.

به گزارش ایسنا، مرکز پژوهش‌ها و مطالعات تحلیلی مصری «رواق» در گزارشی تحلیلی با عنوان حمایت شرقی از ایران؛ ابعاد پشتیبانی چین و پاکستان از تهران در سایه نگرانی‌ها از فروپاشی احتمالی ایران و تأثیرات ژئوپولیتیک آن و ابعاد این همراهی و پیامدهای آن را بررسی کرده است.

این گزارش با مرور روند تاریخی روابط سه‌جانبه چین، پاکستان و ایران از نیمه قرن بیستم تا امروز، از جمله انقلاب اسلامی ایران و پروژه‌های «کریدور اقتصادی چین–پاکستان» و ابتکار «کمربند و جاده»، تأکید می‌کند که پیوندهای راهبردی میان این سه بازیگر بیش از پیش پیچیده و درهم‌تنیده شده است. به‌ویژه جایگاه ژئوپولیتیک پاکستان و سرمایه‌گذاری‌های چین در حوزه انرژی و زیرساخت ایران، تهران را به رکن مهمی در راهبردهای کلان دو کشور بدل کرده است.

بر اساس این گزارش، حمایت چین از ایران در سطح سیاسی با مخالفت با محکومیت تهران در شورای امنیت و دعوت به بازگشت به توافق هسته‌ای بروز یافته و در حوزه اقتصادی نیز با ادامه خرید نفت ایران علی‌رغم تحریم‌ها ادامه داشته است. در سوی دیگر، پاکستان با صدور بیانیه‌های رسمی از سوی نخست‌وزیر و وزیر دفاع، ضمن حمایت سیاسی و دیپلماتیک از تهران، هرگونه محکومیت بین‌المللی را رد کرده و بر حق ایران در دفاع از حاکمیت خود تأکید کرده است.

مرکز رواق نتیجه‌گیری می‌کند که این نوع حمایت‌ها ناشی از نگرانی مشترک پکن و اسلام‌آباد از هرگونه تضعیف شدید ایران است، چراکه چنین تحولی می‌تواند پروژه‌های انرژی و زیرساختی بزرگ را تهدید کند و نقشه نفوذ در غرب آسیا و آسیای میانه را بازترسیم کند.

در این گزارش آمده است: با این حال، این همگرایی شرقی فشارهای فزاینده‌ای از سوی آمریکا و متحدان غربی بر چین و پاکستان وارد کرده و احتمال آن می‌رود که این محور تازه، به یک بلوک ژئوپولیتیک موازی با موازنه‌های سنتی قدرت در سطح جهانی تبدیل شود.

اخبار

ادامه فشارها بر رژیم صهیونیستی

انگلیس، کانادا و استرالیا دولت فلسطین را به‌رسمیت شناختند

در ادامه زنجیره به رسمیت شناختن دولت فلسطین توسط کشورهای غربی، انگلیس، کانادا و استرالیا نیز اعلام کردند دولت فلسطین را به رسمیت‌می‌شناسند.

به گزارش ایسنا، نخست‌وزیران انگلیس، کانادا و استرالیا با صدور بیانیه‌هایی تصمیم خود برای آنکه دولت فلسطین را به رسمیت بشناسند اعلام کردند.

در این راستا، «کر استارمر» نخست‌وزیر انگلیس با اعلام شناسایی دولت مستقل فلسطین و ضمن اتهام‌زنی به حماس، اعلام کرد این جنبش در آینده فلسطین جایی نخواهد داشت.

نخست‌وزیر انگلیس گفت: «امیدها برای راه‌حل ۲ دولتی در حال کمرنگ‌شدن است اما نباید اجازه دهیم این نور، خاموش شود.»

او همچنین با اعلام اقدامات تحریمی علیه حماس، گفت: «ما در تلاش هستیم تا امکان صلح و راه‌حل ۲ کشوری را زنده نگه داریم».

دفتر «مارک کارنی» نخست‌وزیر کانادا نیز در بیانیه‌ای تصریح کرد: «کانادا دولت فلسطین را به رسمیت شناخته و آمادگی خود را جهت شراکت در تحقق وعده آینده‌ای صلح‌آمیز برای هر ۲ دولت فلسطین و اسرائیل ابراز می‌کند.»

دفتر «آنتونی آلبانیز» نخست وزیر استرالیا در بیانیه‌ای نوشت: «استرالیا از امروز یکشنبه ۲۱ سپتامبر دولت مستقل و دارای حاکمیت فلسطین را به رسمیت می‌شناسد.»

آلبانیز در ادامه این بیانیه با اشاره به تصمیم انگلیس برای به رسمیت شناختن فلسطین که پیشتر اعلام شد تصریح داشت: «اقدام استرالیا در به رسمیت شناختن فلسطین طی امروز که به همراه تصمیم‌های مشابه کانادا و انگلیس اعلام شد، بخشی از یک اقدام بین‌المللی هماهنگ برای بخشیدن قوتی جدید به راه‌حل ۲ دولتی است که برای شروع به اجرای آن باید آتش‌بس در غزه برقرار شده و زندانی‌های اسرائیلی که در هفتم اکتبر ۲۰۲۳ اسیر شدند آزاد شوند.»

«امانوئل ماکرون»، رئیس جمهور فرانسه هم روز جمعه اعلام کرد که تصمیم دارد روز دوشنبه در نیویورک فلسطین را به رسمیت بشناسد.

پاپ:

هیچ آینده‌ای بر پایه خشونت، آوارگی اجباری و انتقام بنا نمی‌شود

رهبر کاتولیک‌های جهان در اشاره به اوضاع در نوار غزه تاکید کرد که آینده‌ای بر پایه خشونت، آوارگی اجباری و انتقام وجود ندارد.

به گزارش ایسنا، «پاپ لئو چهاردهم»، رهبر کاتولیک‌های جهان روز یکشنبه گفت: «هیچ آینده‌ای نمی‌تواند بر پایه خشونت، آوارگی اجباری و انتقام بنا شود». پاپ که دعای سنتی روز یکشنبه را از پنجره دفتر خود مشرف به میدان سنت پیتر در واتیکان ادا می‌کرد، به شرایط غزه پرداخت؛ جایی که نزدیک به دو سال است تحت حملات مداوم رژیم صهیونیستی قرار دارد.

او با اشاره به ویرانی‌های گسترده در غزه، از تلاش‌های کشیش‌های کلیسا که همبستگی خود را با مردم غزه نشان داده‌اند، قدردانی کرد.

پاپ خواستار صلح در غزه شد و گفت: «امروز بار دیگر با شما تکرار می‌کنم، آینده‌ای بر پایه خشونت، آوارگی اجباری و انتقام وجود ندارد.»

استقبال محمود عباس از به رسمیت شناختن فلسطین توسط انگلیس

رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین از به رسمیت شناختن کشور مستقل و دارای حاکمیت فلسطین توسط انگلیس استقبال کرد.

به گزارش ایسنا، «محمود عباس»، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین روز یکشنبه از اعلام به رسمیت شناختن کشور مستقل و دارای حاکمیت فلسطین توسط «کر استارمر»، نخست وزیر انگلیس استقبال کرد.

وی ضمن تحسین این اقدام، تاکید کرد که گامی مهم و ضروری در مسیر تحقق صلح عادلانه و پایدار براساس مصوبات بین‌المللی است.

محمود عباس تاکید کرد که به رسمیت شناختن حق ملت فلسطین در تعیین سرنوشت خود توسط انگلیس و دستیابی به آزادی و تجسم استقلالشان، زمینه را برای اجرای راه حل ۲ دولتی فراهم می‌کند.

رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین تاکید کرد که اولویت امروز، آتش بس، ورود کمک‌ها، آزادی همه اسرا، عقب نشینی کامل رژیم صهیونیستی از نوار غزه، مسئولیت پذیری کامل تشکیلات خودگردان و رفتن به سوی بهبود اوضاع و بازسازی و توقف شهرک سازی و تروریسم شهرک نشینان است.

طالبان در آستانه خروج از انزوا

نشریه آمریکایی گزارش داد: افزایش مخالفت‌ها با مهاجرت، به‌ویژه در اروپا، این کشورها را بر آن داشته تا به‌رغم وجود مشکلات اساسی در کابل، به سمت برقراری روابط و حتی به رسمیت شناخت طالبان پیش بروند.

به گزارش ایسنا، احساسات ضد مهاجرتی در اروپا، نگرانی‌ها درباره شبه‌نظامی‌گری در آسیا و پذیرش این موضوع که طالبان به این زودی‌ها فرو نمی‌پاشد، فرصتی برای دیپلماسی ایجاد کرده است.

روزنامه واشنگتن پست با این مقدمه نوشت: چهار سال پس از دومین دوره قدرت طالبان، حکومت طالبان افغانستان تنها توسط یک کشور به رسمیت شناخته شده است: روسیه. بسیاری از همسایگان آن، در حالی که رسماً طالبان را به رسمیت نمی‌شناسند، راه‌هایی برای همکاری با آن پیدا کرده‌اند.

«سباستین گورکا» مدیر مبارزه با تروریسم کاخ سفید ماه گذشته طالبان را «نسبتاً همکاری‌کننده» توصیف کرد و حتی اذعان کرد که «شنیدن این حرف از دهان من عجیب به نظر می‌رسد.» و آلمان که بزرگ‌ترین جمعیت افغانستانی‌های اروپا را در خود جای داده، دو مقام وزارت امور خارجه طالبان را برای پیوستن به نمایندگی‌های دولت قبلی افغانستان که مورد حمایت غرب بود، به‌عنوان مقامات کنسولی تأیید کرده است.

«دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا نیز روز پنج‌شنبه با بیان اینکه ایالات متحده در تلاش است تا کنترل پایگاه هوایی بگرام افغانستان را از طالبان پس بگیرد، بُعد جدیدی به این ماجرا بخشید. پایگاهی که به گفته او، یک ساعت با جایی که چین سلاح‌های هسته‌ای خود را می‌سازد، فاصله دارد.

انگیزه‌های متفاوت تعامل با طالبان

واشنگتن پست با اشاره به اینکه «هنوز مشخص نیست مذاکرات در این زمینه تا چه حد پیش رفته است» خاطر نشان کرد: طالبان تاکنون ز اظهار نظر دقیق خودداری کرده اما اینکه چنین مذاکراتی در حال انجام است، نشان می‌دهد که چگونه برخی از دولت‌ها به‌طور فزاینده‌ای طالبان را به عنوان یک شریک و طرف مذاکره اجتناب‌ناپذیر می‌دانند.

روزنامه آمریکایی ادامه داد: هر یک از کشورهایی که با طالبان تعامل دارند، انگیزه‌های متفاوتی دارند. در اروپا، افزایش حمایت از احزاب ضد مهاجرت، درخواست‌ها برای استرداد به افغانستان را افزایش داده است که این امر، مستلزم تأیید طالبان است.

اما خروج طالبان از انزوا همچنان ضعیف و شکننده است، چراکه سران آن، به‌رغم برخی تمایلات در سطح بین‌الملل برای برقراری ارتباط نزدیک‌تر با آنها، محدودیت‌های مدنی شدیدی را، ازجمله برای زنان اعمال می‌کنند که میزان تعامل علنی دولت‌های غربی با آنها را محدود می‌کند.

چین وارد می‌شود

به نوشته واشنگتن پست، تحلیلگران می‌گویند که دیپلمات‌های خارجی به هر حال با طالبان در تعامل هستند؛ هرچند که تعداد کمی به‌طور مستقیم با سران تندرو آن در قندهار مذاکره می‌کنند. در عوض، آنها در درجه اول با اعضایی که عملگراتر دیده می‌شوند، مانند «سراج الدین حقانی» وزیر کشور و «محمد یعقوب» وزیر دفاع تعامل دارند. دیپلمات‌هایی که به کابل سفر کرده‌اند نیز می‌گویند که تعاملات آنها چالش‌برانگیز بوده است. «آصف دورانی» نماینده ویژه سابق پاکستان در امور افغانستان گفت که با دیپلمات‌هایی از طالبان مواجه شده است که عمدتاً به خطوط از پیش تعیین‌شده پایبند بوده‌اند. چین نیز زمانی که منافعش ایجاب می‌کرد، مانند میانجی‌گری برای توافق بین افغانستان و پاکستان، وارد عمل شده است. نمایندگان کابل و اسلام آباد که در ماه مه در پکن دیدار کردند، پس از سال‌ها وخامت روابط، توافق کردند که سفیران خود را مبادله کنند.

همچنین به رسمیت شناختن طالبان توسط روسیه در ماه ژوئیه احتمالاً با نگرانی‌های امنیتی مرتبط بوده است. به نظر می‌رسد که روسیه واقعاً نگران آن است، زیرا سال گذشته بیش از ۱۳۰ نفر در حمله افراد مسلح داعش (شاخه داعش در افغانستان) به یک سالن کنسرت در مسکو کشته شدند.

روزنامه واشنگتن پست تصریح کرد: با این حال، بعید است که طالبان اکثریت

در سازمان ملل را برای به رسمیت شناخته شدن پیدا کند، تحولی که به آزادسازی میلیاردها دلار دارایی مسدود شده و کسب کرسی در مجامع بین‌المللی و کنفرانس‌های اهداکنندگان کمک خواهد کرد.